

■ سال بیست و هفتم ■ شماره ۷۷۴۲ ■ شنبه ۱۷ مهر ۱۴۰۰

ایران

مساحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفيعی
سردبیر: جواد دبیری

آذان ظهر ۱۱/۵ | آذان مغرب ۱۷/۵۵ | نیمة شب شرعی ۲۳/۱۰ | آذان صبح فردا ۴/۴۳ | طلوع آفتاب فردا ۶/۰۶

پیامبراکرم(ص):

فرزندان خود را کرامت کنید و با آداب نیکو با آنها معاشرت نمایید تا آمرزیده شوید.

سخن روز

کزالعمال–جلد ۱۶–ص ۲۵۶

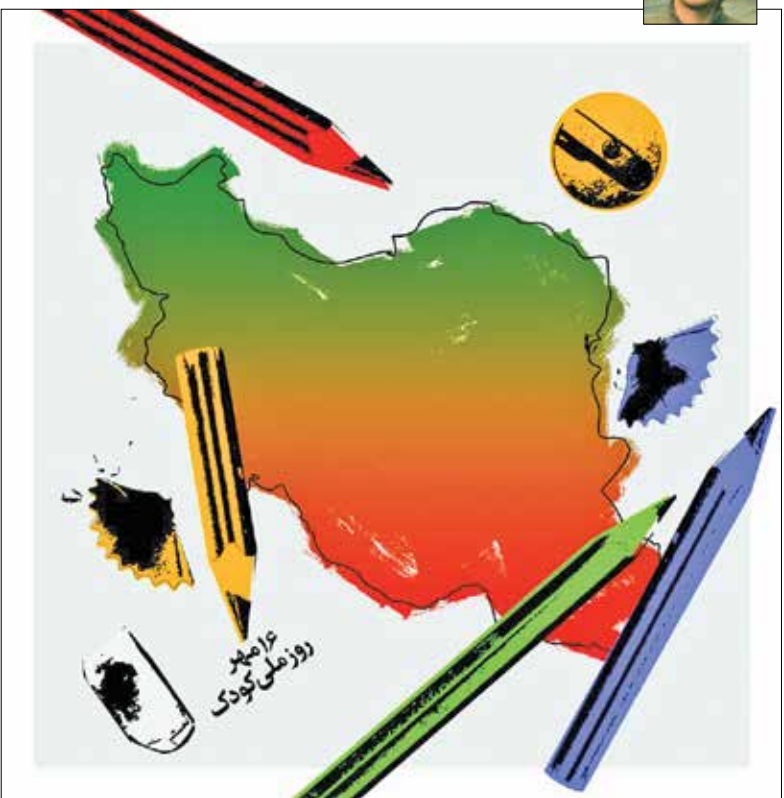
نگاره

فرهاد آرام مهر

به مناسبت روز ملی کودک

کودکان ترسیم کنندگان فردای ایران

هنر مندان در فضای مجازی

این روزها صفحات هنرمندان از درگذشت فتحعلی اویسی می‌نویسند و برای بهبودی عزت‌الله مهر‌آوران دعا می‌کنند. هنرمندان حوزه کودک هم با انتشار فیلم و عکس هفته کودک را یادآور می‌شوند.

■ **اولین سالی که او نیست**

۱۷ مهر سال ۱۳۹۹ محمدرضا شجریان درگذشت. حال در اولین سالگرد نبود این هنرمند همایون شجریان نوشتاری را منتشر کرد و خبر داد که قطعه‌ای از کارهای او را منتشر خواهد کرد: «با سپاس بیکران از مهر یکایک شما عزیزان همدل با شما، قطعه‌ای از کارهای قدیمی پدر به یاد ایشان تنظیم، ضبط و باخوانی شده است که ۱۶ مهر یک روز مانده به سال رفتن پدر با شما نازنینان به اشتراک خواهیم گذشت.»

■ **چهره‌ها**

کیورث مرادی که در سریال «زخم کاری» مسئولیت انتخاب بازیگرها را برعهده داشت با انتشار فیلمی از این سریال نوشت: «داستان من و تو هنوز

تموم نشده مالک، این روز تو آخرین دیدار به هم گفتیم. بعضی وقت‌ها نشانه‌ها، بخش هویتی زندگی تومی‌شود. فرصت یک خط بلند هستش که جهانی از معنا رو جلوی تو رمزگشایی می‌کنه. این جاه‌طلبی نیست.این رسیدن به نقطه‌ای هستش که تومی‌خواهی درک کنی تو چه مسیری داری راه میری و چی برای گفتن داری. گفتن به خودت و مسیر طولانی زندگی‌ات. ممنون از انرژی طبیعی دنیا که این مسیر تموم نشده رو جلوی راهم گذاشت. ممنون از محمدحسین عزیز برای اعتمادش و جواد برای پشتیبانی و همراهی رفیقانش. دلم برای سماوات تنگ میشه! شاید وقتی دیگر».

شاهرز احمد در صفحه خود به انتشار فیلم «حریف دل» ساخته رضا گنجی و خاطره بازی پرداخته است. او برای ایفای این نقش برنده جایزه بهترین بازیگری از جشنواره جهانی فیلم رشد و همچنین برنده جایزه بهترین بازیگری از جشنواره

■ **یاد هنرمند**

پوریا پورعلی‌نوی به‌ورطعایی در صفحه خود با انتشار عکسی از این هنرمند یاد آور شد که مهر امسال هفتمین سالی است که این پیشکسوت موسیقی نواحی خراسان دیگر در میان ما نیست؛ هفتمین سالگرد پرواز روح بزرگ‌مرد موسیقی مقامی خراسان و چهره ماندگار ایران زمین پدر بزرگ عزیزم مرحوم استاد غلامعلی پورعطایی بر جامعه هنری تسلیت روحش شاد وبادش در قلمبان همیشه رن‌ده».

ایرج افشار را ۱۶ مهر متولد شد. این محقق، ایران‌شناس، کتاب‌شناس و نسخه‌پژوه زنده بود امسال ۹۶ ساله می‌شد. یاد اودر صفحه مجید جلیسه، نویسنده و رئیس سابق اداره کتاب معاونت فرهنگی آمده است. در بخشی از این متن آمده است: «نمی‌دانم چه کسی تعبیر «اسلمیان مُلک کتاب» را برای مرحوم استاد ایرج افشار بکار برد، اما تعبیری بحق و دلنشین است. افشار با تمام وجود کتاب‌دود و فرهنگ یکی از زده‌هاوندگی برجسته‌اش، آرشپوست بودن افشار است؛ بجز کتاب‌ها و مجلات فراوانی که در کتابخانه خود جمع‌آوری و نگهداری نمود؛ آرشپور کردن بیش از پنج هزار مقاله (منتشر شده و نشده)، کارت‌پستال‌ها، اعلامیه‌ها، فهارس، کاتالوگ‌ها، جشن نامه‌ها، یادنامه‌ها، زندگینامه‌ها...». ارزش و جایگاه افشار به‌پژوهشی ایران را که خوشبختانه در حال حاضر در کتابخانه مرکز دایرةالمعارف بزرگ اسلامی محفوظ است، دوچندان می‌کند. مرحوم افشار در تمام سال‌های زندگی اگر در همایش، نشست یا جلسه‌ای چه داخل و چه خارج از کشور شرکت می‌نمود و در آن کاتالوگ یا بروشور یا حتی کاغذی می‌دادند یا برای او ارسال می‌کردند، حفظ و آرشپو می‌نمود. منابعی ساده و به ظاهر بی‌اهمیت اما مهم و ارزشمند و البته کم نظیر که شاید امروز در هیچ کجا جز گنجینه پژوهشی ایشان یافت نشود».

■ **چی بخوانیم**

مهدی غبرایی از آن دسته مترجم‌هایی است که کتاب‌های خوبی را به طرفداران ادبیات خارجی معرفی کرده است. اسم این مترجم پای هر کتابی نشانه خوب بودن کتاب است که با ترجمه خوب او، لذت خواندن چندبرابر می‌شود. کتابفروشی دехدا لیستی از کتاب‌های این مترجم را معرفی کرده است. این لیست شامل این کتاب‌هاست: «عشق و دیگر هیچ» اثر الکساندرا کالانتا، «خبر به خورشید» اثر آرون د بالام، «معباد در سپیده دم» اثر رومن گاری/ «تعقیب گوسفند وحشی» اثر هاروی موراکامی/ «بادبادک باز» اثر خالد حسینی/ «این ناقوس مرگ کیست؟» اثر ارنست همینگوی/ «ساعت‌ها» اثر مایکل کالینیکهام/ «کوری» اثر ژوزه ساراماگو.

”

بخشی از صحبت‌های این مترجم درباره اهدای جایزه نوبل به عبدالرزاق گورنا

علی گلستانه، نقاش نامی ایرانی درگذشت

علی گلستانه هنرمند نقاش در ۸۱ سالگی بر اثر بیماری کرونا درگذشت. او زاده سال ۱۳۱۹ در تهران بود و نقاشی را نزد علی اصغر پنگر آموخت و مدرک کارشناسی رشته نقاشی از دانشکده هنرهای زیبا داشت. سال ۱۳۵۵ اولین نمایشگاه از کارهای مادرنگی اش را در گالری شهر، در تهران، برگزار کرد و در سال۱۳۵۸ با سفر به اسپانیا دو نمایشگاه در شهر مادرید و نمایشگاه دیگری در سانتا اولالایه ایبیزا برگزار کرد. مدت زمانی هم مقیم انگلستان بود و در مدرسه چاپ لندن و وابسته به دانشگاه لندن تحصیل آزاد کرد. (از ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۶) و پس از چندی به سمت طراح و نقاش نشر به باشگاه رویال اتومبیل انگلستان مشغول کار شد. گلستانه در سال ۱۳۶۶ به ایران برگشت و از آن تاریخ در کشور ماند و چندین نمایشگاه انفرادی در گالری‌های گلستان، اعتماد، هورا امکان و مریم فصیحی هرندی برگزار کرد. آخرین نمایشگاه او مردامده سال گذشته در گالری ۹۸۰۱ برگزار شده بود.

هنرمندی با هنری شاهکار و اخلاقی زیبا

علی گلستانه را از سال‌ها قبل می‌شناسم، از سال ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۵ در دانشکده هنرهای زیبا هم‌کلاس بودیم و این دوستی و ارتباط از آن روزگار همچنان ادامه داشت و گهگاهی به بهانه تماشای کارهای یکدیگر تجدید دیدار و خاطره‌ای انجام می‌گرفت و بی تردید باید بگویم علی گلستانه یک نقاش واقعی بود و کارهایش شاهکار یک هنرمند ایرانی است، بخصوص نقاشی آبرنگ‌هایش که بسیار زیبا بود. او روزها و شب‌های بسیاری در کنج عزلت خود و در محیط خانه‌اش سرگرم کار بود و ساعت‌های طولانی پشت سه‌پایه‌اش می‌نشست و نقاشی می‌کرد اما تمام این تلاش‌ها هیچ‌گاه از روی تملق و تظاهر نبود. او از روی علاقه و عشق نقاشی می‌کشید و هر ۱۵ سال یک بار هم نمایشگاهی برگزار می‌کرد و همان‌طور که پیشتر اشاره کردم، این تلاش‌ها برای تظاهر و به انگیزه برگزار یک نمایشگاه نقاشی نبود مانند برخی دوستان که تنها به بهانه برگزار کردن نمایشگاه، کار می‌کنند اما علی گلستانه هیچ‌گاه نمایشگاهی به این هدف برگزار نکرد... از سیرت و اخلاق خوب او هم هر چه بگویم کم است. هنرمندی که هیچ‌گاه زبان به اعتراض و گلایه باز نکرد. از او خاطرات بسیار خوبی به یاد دارم و بسیار متأسفم که یک هم‌کلاسی، یک همکار خوب و یک دوست و هنرمند عزیز را از دست دادیم و امیدوارم نسل جوان از هنراوپهره‌های بسیار برده باشند.

هنرمندی که شبیه هیچ‌کس نبود

آشنایی من با آقای علی گلستانه از مطبوعات آغاز شد، از سال ۱۳۳۵؛ آن زمان در تحریریه مجله روشنفکر همکار بودیم. علی گلستانه مسئولیت لی اوت و صفحه‌بندی، تصویرسازی و کلیشه‌سازی مجله را برعهده داشت و دو- سه سالی با هم در یک اتاق کار می‌کردیم. آن زمان کسی فکر نمی‌کرد یک روز این مرد خوش اخلاق و دوست‌داشتنی، نقاشی بزرگ و برجسته شود. حتی خود من هم تصور نمی‌کردم. این دوستی و آشنایی از آن دوران ادامه داشت تا آنکه به خارج از ایران سفر کردم و تقریباً چند سالی ارتباطی نداشتیم و بعد از بازگشت فرصتی پیش آمد تا دیداری تازه کنیم و کارهایش را دنبال می‌کردم. باید بگویم سبک کاری علی گلستانه ویژگی خاصی داشت و این ویژگی مهم بی‌شباهت بودن با آثار دیگران بود و امضای کاری خودش بود؛ نقاشی‌هایی که اغلب تصویرهایی از طبیعت و محیط زیست بود. به یاد دارم قبل از انقلاب سفری به ایتالیا داشتیم، شهر بولونیا. در آنجا نمایشگاه نقاشی برپا بود و علاوه بر من و آقای گلستانه تعدادی دیگر از هنرمندان ایرانی هم حضور داشتند. بعد از آن به علت مشغله کاری راه دوری ما فرصت کمتری پیش آمد تا دیداری داشته باشیم اما کارهایشان را با علاقه دنبال می‌کردم و بعد از آن سال‌ها هم چندین بار همدیگر را ملاقات کردیم و برابیم جالب بود نوع پوشش، یک کاراکتر هنری از او ساخته بود. البته ناگفته نماند ظاهر و پوشش هنرمندان بسیار مورد توجه و اهمیت است. سخن گفتن از آقای علی گلستانه این هنرمند فوق‌العاده و کم‌نظیر بسیار است. مردی که هیچ‌گاه اهل تظاهر نبود و اخلاق زیبا و صمیمانه‌اش به گونه‌ای بود که همه دوستش داشتند. اما نکته‌ای که لازم به بیان و یادآوری است و بسیار جای تأسف دارد، این است که متأسفانه اخلاق‌های ناشایستی از برخی از دوستان هنر سر می‌زند و با فوت یک هنرمند بی‌آنکه او را بشناسند یا با کارهایش آشنایی داشته باشند عکس‌های او را در فضای مجازی منتشر می‌کنند و این موضوع در خصوص آقای علی گلستانه هم تکرار شد و مطمئن هستم بسیاری از این دوستان حتی او را ندیده بودند و نمی‌شناختندش البته برای دیگر هنرمندان ایرانی هم چنین موضوعاتی بارها تکرار شده و اتفاق بسیار غم‌انگیزی است و البته این رفتار را در خصوص برخی مسئولان هم دیده‌ایم. ما باید برای هنرمندان تا زمانی که زنده هستند اجر بگذاریم و از آنها یاد کنیم. بسیاری از این هنرمندان مشکلات مالی بسیار شدیدی داشته‌اند. یک راه طولانی را گذرانده‌اند تا معروف شوند و به شهرت برسند و اوضاع زندگی‌شان سروسامان پیدا کند اما به‌دست آوردن این فرصت آنقدر کوتاه است که از معروفیت و شهرتش و پولی که از آن به‌دست می‌آورد بهره‌اندکی می‌برد.

«نوبل» یک‌جور لجبازی عجیب دارد

پیمان خاکسار: بعید می‌دانم امسال هم از ترجمه آثار برنده «نوبل» ادبیات استقبال شود، چون فقط ما نیستیم که فهمیدیم انتخاب‌های «نوبل» خیلی عجیب و غریب و بی‌منطق است؛ خواننده هم دیگر این را متوجه شده است. باسالم هم که لوییز گلیک «نوبل» برد، هیچ کس کارش را ترجمه نکرد، چون می‌دانستند حتی اگر روی کتاب هم بنویسند: «برنده نوبل» یا ز هم تأثیری ندارد. در مورد امسال هم بعید می‌دانم. به نظر من قبلاً خواننده وقتی روی جلد کتابی می‌دید که از برنده «نوبل» است، این را اعتباری برای کتاب می‌دید و آن را می‌خرید. اما مدت‌هاست که می‌بینند کتاب برنده «نوبل» چیزی نیست که توجه‌شان را جلب کند. به نظر من، امسال هم درمورد برنده «نوبل» این اتفاق نمی‌افتد. هر چند که ممکن است مترجمان ترجمه کنند، اما خواننده نمی‌خواند. «نوبل» یک‌جور لجبازی عجیب و غریب دارد.

بخشی از صحبت‌های این مترجم درباره اهدای جایزه نوبل به عبدالرزاق گورنا

در سوگ درگذشت آذرتاش آذرنوش، شوالیه زبان عربی در کشورمان

دغدغه‌مند در پیوند فارسی و عربی

فرهنگ ایران در سوگ یکی دیگر از بزرگان خود نشست. آذرتاش آذرنوش که عمده زندگی اش صرف برقراری پیوند میان دوزبان فارسی و عربی گذشت، پنجشنبه گذشته بعد از مدتی تحمل بیماری در ۸۴ سالگی با زندگی وداع گفت. این چهره ماندگار ادبیات عرب برای سال‌ها مدیریت بخش ادبیات عرب مرکز دایرةالمعارف بزرگ اسلامی را برعهده داشت و استاد دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران نیز بود. این نویسنده و محقق فراگیری ادبیات عرب را از دانشگاه تهران آغاز کرد و سپس در فرانسه تا دریافت درجه دکتری ادامه داد. او نخستین ایرانی بود که در ادبیات عرب دکتری گرفته است. تألیفات و ترجمه‌های او همگی درباره سهم چشمگیر ایرانیان در زبان و ادب عربی بویژه در قرن‌های نخست پس از اسلام هستند.

آذرتاش آذرنوش، چهره ماندگار زبان و ادبیات عربی در ایران که روز پنجشنبه در سن ۸۴ سالگی درگذشت، نخستین ایرانی بود که دانشنامه دکترای زبان و ادبیات عربی خود را از فرانسه گرفت. وی همچنین نشان شوالیه نخل آکادمیک را به پاس تلاش‌هایش در ترجمه از زبان فرانسه به فارسی در زمینه زبان و ادبیات عربی، از دولت فرانسه دریافت کرده بود. پاییز سال گذشته (۱۳۹۹) که به عنوان مشاور و مسئول کمیته دآوری با اداره «جایزه ترجمه و تفاهم بین‌المللی» قطر همکاری می‌کردم، با وی تماس گرفتم تا از ایشان دعوت کنم در ارزیابی آثار نامزد شده، ما را یاری کند. بسیار سرحال و با نشاط بود و به نظر نمی‌رسید در شرایطی باشد که عمرش تنها کفاف یک سال را بدهد. با روی خوش از پیشنهادم استقبال کرد که البته به دلیل شرایط خاص دوری در سایه پاندمی کووید ۱۹، نتوانستیم از خدمات مستقیم ایشان بهره ببریم اما گفت‌وگویی ارزشمند در زمینه مسائل میان فارسی و عربی بین ما رخ داد. وی که عمرش را در راه فرهنگ سپری کرد، مدیر بخش ادبیات عربی مرکز دایرةالمعارف بزرگ اسلامی و نخستین مدیر گروه ادبیات عربی دانشگاه تهران بود. چالش‌ها و پیوندهای میان دو زبان فارسی و عربی از نظر تاریخی و اجتماعی، از جمله دغدغه‌های وی بود که در کتابی به نام «چالش میان فارسی و عربی، سده‌های نخست» به آنها پرداخته است.

به گفته آذرنوش، در دو سده نخست هجری قمری، زبان عربی به عنوان زبان رسمی فصیح در دیوان‌های دولتی و میان اشراف و اعیان عرب نژاد معمول بود. از اواخر سده دوم ایرانیان بسیاری رو به زبان و

ادبیات عربی نهادند به طوری که زبان عربی بر فضاهای درون اجتماع وارد شد. البته که در این میان، بسیاری برای حفظ زبان فارسی و سنت‌های خود کوشیدند.

اطلاعات وارده شده در این کتاب که مرجع علمی مهمی برای زبان‌پژوه‌ها در زمینه ارتباط میان فارسی و عربی است، اگر چه با نام چالش بیان شده، اما در واقع بیانگر همزیستی، همراهی و تفاهم میان آن دو نيز است.

دغدغه آذرنوش درباره فارسی و عربی به این کتاب محدود نشده و دو کتاب دیگر نیز در این زمینه نگاشته است: «راه‌های نفوذ فارسی در فرهنگ و زبان تاری (پیش از اسلام) را پیشتر در سال ۱۳۵۲ و «تاریخ ترجمه از عربی به فارسی، از آغاز تا دوره صفوی» را سال ۱۳۷۵ منتشر کرد. آذرنوش، فرهنگ معاصر عربی– فارسی را نیز بر اساس فرهنگ عربی– انگلیسی هانس ور (Hans Wehr) فرهنگ‌نویس و عرب‌شناس آلمانی تدوین کرده که در واقع، فرهنگ لغتی برای زبان امروزی عربی است و چاپ نخست آن به زبان عربی– آلمانی در سال ۱۹۵۲ منتشر شده بود.

اساس منابع این فرهنگ لغت، آثار نویسندگان برجسته در دو قطب مهم عربی یعنی مصر و لبنان در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم از جمله طه حسین، محمد حسین هیکل، توفیق النحوی، محمود تیمور، مصطفی منفلوطی، جبران خلیل جبران و امین الريحانی و همچنین مجلات، روزنامه‌ها و کتاب‌های درسی عربی در مصر و برخی کشورهای عربی دیگر بوده است. آذرنوش که بادش تا ابد زنده باد، به مسائل دیگر مرتبط با زبان و ادبیات عربی و ارتباط آن با فارسی نیز پرداخته و تألیفات و ترجمه‌های ارزشمند و ماندگاری را در این زمینه به جای گذاشته است.

عکس نوشت

این روزها سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان با شعار «سینما، سرزمین خیال» در حال برگزاری است و تا ۲۱مهرماه هم میزبان کودکان و نوجوانان و فیلم‌های مخصوص آن‌ها خواهد بود. عکس: خبرگزاری مهر

آدم‌های بزرگ فکرهای از پیش ساخته‌شده‌ای دارند و هرگز خیالبافی نمی‌کنند و هرگز هم نمی‌توانند فکر کنند که چیز دیگری که غیر دانسته‌های آنها می‌تواند وجود داشته باشد.

تیتستو سبز انگشتی

موریس دروئون

لیلی گلستان

سیره رسول خدا-۶

استوار در راه حق

رسول رحمت

اسماعیل علوی

دبیر گروه یاداری

آیات متعددی در قرآن به شکل مستقیم و غیرمستقیم ضمن تأکید بر شایستگی‌های منحصر به فرد پیامبرگرامی اسلام(ص)، الگو بودن آن حضرت را از همه جهات و برای همه آدمیان یادآوری می‌شود.

این آیات بیانگر آن است که پیامبر بزرگوار اسلام(ص) را نمی‌توان همچون شخصیت‌های دیگر الهی، اسوه در زمینه‌ای خاص معرفی نمود، چه او جامع همه فضایل اخلاقی و مستجمع تمام ارزش‌های معنوی به شمار می‌رود. کلام وحی بیش از همه انسان‌های برجسته دیگر، آن حضرت(ص) را شایسته تاسی دانسته و پیروی از آن حضرت(ص) را نه تنها بر مردم یک زمان و یک جامعه، بلکه بر همگان در همه جای جهان لازم شمرده است. دلیل تأکید بر این موضوع این است که اسوه‌های متعددی در قرآن ذکر شده و بر پیروی آنان سفارش شده است، اما هر یک به لحاظ یک یا چند جنبه از شخصیت شان مورد عنایت قرار گرفته‌اند و اسوه مطلق تنها وجود مبارک رسول گرامی اسلام حضرت محمد مصطفی(ص) است.

با بررسی صفات و شیوه‌های متنوع پیامبر اکرم(ص) به‌نظر می‌رسد عصاره این صفات بارز و فضایل، چیزی جز رحمت نیست که جلوه ویژه و وجه بارز شخصیت و دعوت آن حضرت(ص) را در شکل می‌دهد چنانکه در آیهای همه رسالت آن حضرت(ص) در رحمت خلاصه شده است. «و ما ارسلناک رحمة للعالمین» و ما تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم (انبیاء۱۰۷)

پس از ذکر این مقدمات به بررسی تعدادی از فضایل و سیره پیامبر خاتم(ص) می‌پردازیم.

■ **صراحت در بیان عقیده**

صاحب عقیده‌ای که بر حق باشد، دلیلی برای کتمان و سرپوش نهادن بر اعتقاد خویش ندارد. پیامبر گرامی اسلام به تصریح قرآن کریم در برابر کفار و مشرکین با صراحت به بیان عقیده خود می‌پردازد تا آن را آشکارا برای می‌نمود. حوادث سال‌های اولیه بعثت مشحون از حوادثی است که نشانگر استواری پیامبر در راه عقیده خویش است. در شان نزول سوره کافرون در سیره ابن هشام آمده است: روزی پیامبر اکرم(ص) در حال طواف کعبه بود که «اسود بن مطلب» و «ولید بن مغیره» نزد پیامبر آمده و گفتند: ای محمد بیات ما تو آنچه را تو می‌پرستی بیروسیم و تو نیز آنچه را ما عبادت می‌کنیم عبادت کن و در این امر بزرگ با یکدیگر شریک گردیم. آنگاه اگر معبود تو بهتر بود ما بهره خود را از او گرفته‌ایم و اگر معبود ما نیکوتر بود، تو نیز از آن بهره گرفته‌ای. پس پیامبر گرامی اسلام با الهام از وحی فرمود: بگو خدا را می‌پرستم، در حالی که دینم را برای او بی‌آلایش می‌گردانم. در حقیقت کسانی را که به‌جای خدا می‌خوانید، مخلوقاتی امثال شما هستند. بی‌تردید سرور من آن خدایی است که قرآن را فرو فرستاد و همو دوستدار شایسته‌ان است. (سوره کافرون، آیت ۴-۱)

کفار قریش پس از فشار، تهدید و آزار و اذیت بسیار در صدد برآمدن با تطمیع و اقطاع آن حضرت را با خود همراه کنند.

بر اساس روایتی، کفار قریش به پیامبر می‌گفتند: ای محمد(ص)، آیین قومت را ترک می‌گویی، در حالی که ما می‌دانیم جز فقر تو را به این امر و نداشتنه است. پس بیات ما از دارایی‌های خود برای تو (انبیوی) کرد. آوریم و تو را از ثروتمندترین مردم گردانیم. (مجمع البیان، ج ۹، ص ۲۹۷)

از جلوه‌های بارز سازش‌ناپذیری در سیره عملی پیامبر(ص)، مقاومت آن حضرت در برابر مساوفه و چانه زدن با مشرکان است. سید قطب در ذیل آیه ۹ سوره قلم می‌گوید: روایات متعددی مبنی بر سازش و گرایش مشرکان به اسلام به شرط سازش و مدهانه رسول عقاید آنان به منظور حفظ آبروی ایشان در برابر توده‌های عرب در تاریخ ذکر شده است، ولی چون این درخواست‌ها در مورد دیانیت و عقاید اسلام بود، هیچ گونه سازش و نرمشی را از سوی پیامبر در پی نداشت، اما در خارج از این قلمرو پیامبر اسلام آسان‌گیرترین و باگذشت‌ترین مردم بود. (فی ظلال القرآن، ج ۶ ص ۳۶۵۹)

استاد شهید مطهری نیز در تبیین یابندگی پیامبر اکرم به تحکیم اصول و اجرای حدود الهی در مقابل نرمش و مدارای آن حضرت

در امور فردی و حقوق شخصی چنین می‌گوید: پیامبر در مسائل

اصولی هرگز نرمش نشان نمی‌داد، در حالی که در مسائل شخصی

فوق‌العاده نرم و مهربان بود و فوق‌العاده عفو و گذشت داشت. اینها

نباید با یکدیگر اشتباه شوند.

شهید مطهری در ادامه بحث پس از ذکر نمونه‌ای از نرمش

پیامبر در برابر یهودی شاکي و مدعی و حتی تحمل خشونت وی،

ماجرای دزدی همسر یکی از اشراف قریش و عدم نرمش آن

حضرت در خصوص اجرای حکم و پذیرفتن هرگونه وساطت را به

تفصیل مطرح می‌سازد. (کتاب آسیب‌شناسی دینی)

